

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

104 מס' | שנה תשיעית גיליון מס' 104 | www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי | שמאל משה בן אסתר טוטיאן | משה בן שרה בן-פורת. ת.נ.צ.ב.ה.

סיפור אישי מעורך העלון: "מחלתי והברכה התקיימה"

הברכה... מה הם לא עשו, למי הם לא פנו, כלום לא עזר, אבל הברכה בשעת רצון הפכה עולמות... כל המשפחה מאושרת. דיר באלק, תזהר לא להזכיר שום שמות בעלון. הם מאד מקפידים על פרסום וגילוי שהאישה בהריון...". אחרי אתנחתא קלה הוא מוסיף פרט חשוב: "נסעתי במשך שעות כדי להשתתף בחידון. באמצע החידון ירדתי ולא קיבלתי כלום. כיום אני מבין, שמשמיים שלחו אותי לחידון כדי לקבל ממך ברכה. אמרתי לאשתי, שהיה שווה כל המאמץ להשתתף בחידון בשביל הישועה". קוראים לזה "השגחה פרטית!".

הסיפור עם מרן הגאון הרב חיים קנייבסקי שליט"א

וכעת, הסיפור שהיה עם מרן הגאון הרב חיים קנייבסקי שליט"א, כפי שנכתב בעלון "איש לרעהו" (תזריע תשעה,

מס' 1006): יהודי שלא זכה בזרע של קיימא במשך 17 שנים, למרות שניסה את כל הסגולות, בצר לו פנה אל מרן הגאון הרב חיים קנייבסקי שליט"א. הוא שאל בפשטות: "ניסיתי הכל, מה עוד אני יכול לעשות כדי לזכות בזרע של קיימא?". מרן שליט"א הקריא באוזניו את דברי הגמרא (חולין פטא): "אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה, שנאמר, תולה ארץ על בלימה". וסיים: "אם לזה שבולם את עצמו בשעת מריבה יש כוח לקיים את כל העולם, הרי שגם יש לו את הכוח לברך אותך בבן!".

מרן הגאון הרב חיים קנייבסקי שליט"א

הוא עזב את הבית, הסתכל אנה ואנה ותהה איך למצא מועמד שיברך אותו. הסיטואציה המתאימה נפלה לידי מוקדם מן הצפוי: היה זה בחתונה שגרתית. בכניסה לאולם פגש ידיד, והם נכנסו ביחד. תרו אחר מקום פנוי, ולפתע צעקות גסות קידמו את פניהם. הכתובת לצעקות היה הידיד שצעד לצדו. סיפור של "עסקי שכנים". הוא ביקש מן הנפגע: "אל תענה לו! אני מבקש ממך אל תענה לו!". והידיד שאל: "למה לא לענות? הרי אתה רואה שהוא מלבין את פני רבנים?". והוא ביקש שוב: "אל תענה לו!". אלא שהבקשה נבלעה בגל הצעקות של השכן המסוכסך.

"אתם יודעים למה הוא שותק?", שאל השכן בפאתוס, והשיב: "הוא שותק כי אין לו מה לענות. הוא שותק כי הוא יודע שהוא ג-נ-ב!". בשלב זה היה ברור שהידיד יענה. הרי הוא חייב להציל את כבודו. הידיד כבר פתח את הפה, והוא מולו בידיים רועדות: "אני מתחנן אליך! א-ל-ת-ע-נ-ה-ל-ו!".

אחר כך אספר לך הכל. בבקשה, תשתוק!".

כאשר שכך גל הצעקות, הוא הוביל את הידיד הצידה, נעמד מולו בהכנעה וביקש: "תברך אותי בזרע של קיימא". קרה לך? "לאחר הסבר קצר, נעתר ובירך - ואת הסוף הטוב של הסיפור המרגש מיותר אפילו לציין...".

בחדש שבט השנה התקשר אלי אחד ממפיצי העלון, וסיפר לי כי בקו טלפון פוליטי, (משאירים בקו הודעות קוליות, ולאחר מכן כל המתקשרים לקו שומעים את ההודעות), השאיר מאן דהוא הודעה עם עלבונות והשמצות כנגדי. וכל זאת עבור "חסאי" הנורא, שאני משבח בעלון את אחד והמיוחד מבין גדולי הדור, מורנו ורבנו ועטרת ראשנו, הרה"ג מאיר מאזוז שליט"א, (ישלח ה' דברו וירפאהו, יחזקהו וירוממהו, וימשיך להנהיגנו בבריאות איתנה עד ביאת משיח צדקנו, אמן). אין ספק שהצטרתי מכה. במיוחד כאבתי את השנאה והמחלוקת בציבור הספרדי שלנו, ואת הפגיעה במרן שליט"א. מיד לאחר השיחה הגעתי ל"חידון ההלכה העולמי" שערכו רדיו "קול ברמה", בו הייתי משתתף באותם הימים. בהפסקת החדשות נגשתי לאחד הרבנים המתמודדים, וסיפרתי לו בכאב את המתרחש בציבור שלנו, ואת אשר שמעתי לפני שעה קלה. בן שיחי קפץ ואמר לי:

"בטח מחלת להם, תברך את בתי שתזכה לזרע של קיימא!". בשבריר שנייה קלטתי את כוונתו. הוא התכוון לסיפור הידוע עם מרן הגאון הגדול, הרב חיים קנייבסקי שליט"א, אותו נביא להלן. ממנו למדים, שהמוחל על עלבוננו ומברך באותה שעה, הרי שברכתו מתקיימת לאלתר. (באותה

הזדמנות סיפר לי הרב המתמודד הנ"ל, שהגיע פעם לביקור חג אצל רבנו הגדול, מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל, בסוכתו, ובאותה שעה ישב הרה"ג מאיר מאזוז שליט"א, בסמוך אליו. ומרן זצ"ל פנה למרן שליט"א, תוך כדי שהוא מצביע באצבעו על עצמו, ואומר לרב מאזוז: "רק הכסא אגדל ממך", לומר, אין בדור מי שיותר גדול ממך חוץ ממני...).

חשבתי לעצמי: "יש בידי היכולת לשמח משפחת אברך, ולהאיר את ביתם באור יקרות". דמיינתי לעצמי את קול התינוק שישמע בביתם, לאחר שנתיים של עצבות וקדרות. איזה יופי! "ומה נדרש ממני בסך הכל - להסיר שנאה, ולהוציא ההקפדה מהלב...". אזרתי את כל כוחות הנפש, לדונם לכף זכות: בסך הכל מוסתים המה... ומיד ערכתי ברכת "מי שברך" לבני הזוג, שיזכו להפקד בזרע של קיימא בקרוב. בקשתי מידידי שיודיע לי בשעה שבתו תיפקד ותהיה בהריון. הייתי בטוח שזה יגיע. והיום, יום שלישי, ט' אייר תשע"ח, השם של ידידי על צג הטלפון. זהו, ידעתי... "ברכתך התקבלה!!", הוא מבשר לי בהתרגשות, "לפי כל החשבונות, הבת שלי נכנסה בהריון בפורים. בערך חודש-חודשיים אחרי

הקדישו ספרים לעילוי נשמת או להצלחה

עמותת "אור עליון" שמחה לבשר על מיזם אדיר של הנחת הספר "אור עליון" במקומות ציבוריים: בתי חולים, ספריות ציבוריות, מחנות צבא וכדומה. קחו חלק בייסורי הרבים! תרמו ספרים לחלוקה, ואנו נניחם עבורכם במקומות ציבוריים. עם מדבקת הקדשה על הספר: לעילוי נשמת יקירכם, או להבדיל ולפואה והצלחה. כל זכויות הקוראים והמתחזקים מהספר שתרמתם יזקפו לזכותכם... כמו כן, המעוניינים להניח ספרים במקומות ציבוריים, בתשלום דמי המשלוח בלבד, מחמתים ליצור עמנו קשר. **צלצלו 054-8486661**

המלצתו החמה של מרן הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א

לכבוד ידידו היקר הרה"ג שלום וברכה!

קבלתי את ספרו החביב "אור עליון", מלא מאמרים יקרים לחיזוק האמונה בטוב טעם ודעות. וכבר בראותי מודעת עליו (בעלון שלכם) הזמנתי אותו מחנות ספרים ועברתי על פני כלו.

בברכה רבה
יוספו מלניוטיץ' חוגה
ט"ס"ד

זקן | מיסטי | מותח | אקטואלי | מרגש | סוחף

צלצלו 054-8486661

הספר שיעלה אתכם גבוה גבוה

ספר מרתק ומגוון שייתן לכם את התשובות להרבה מהשאלות שהטרידו אתכם ואולי... גם יביא לכם את הישועה לה אתם מצפים!

פסיכולוגיה יהודית

פסיכודרמה

כואבת? כועסת? מסתגרת במחשבות על מה שהיה או על מה שלא יהיה?

טיפול מלווה התחדשות לנשים, זוגות וילדים.

הפרעות אכילה, התמכרויות, פחדים, טראומה ואובדן

מארג ביניים

צלצלו: 053-3354470 (תמרה)

מספלת מוסמכת בעלת המלצות רבות

הסיפור שמסעיר את הרחוב החרדי

אחיותיה המוזכרות במצבה כבר היו נשואות אז, נשאו שם ונספו במלחמה הי"ד". בשלב זה הוספתי לקו המשפחתי גם את החלק הזה של הסיפור. גם החלק הזה בסיפור תפס תאוצה, והתפרסם בכל מקום אפשרי.

הטלפון המצמר מאהרון

ביום שני, ח' אייר תשע"ח, אני מקבל טלפון מיהודי שהזדהה בשם אהרון, וכה היו דבריו המצמררים: "הסיפור שהתפרסם בשבוע האחרון על ידך הגיע גם אלי בדרך פלא, ומיד כאשר שמעתי את פרטיה נעשה כל בשרי חידודין חידודין. מדוע? אספר לך דברים כהווייתן:

"לפני כ-50 שנה, הייתי בחור צעיר, נכנסתי לקופת חולים בתל אביב לרכוש משחה מסוימת, בהגיעי הביתה פתחתי את האריזה והתברר לאכזבתי שזו איננה המשחה הנכונה, התמלאתי כעס על בית המרקחת וחזרתי לשם זעוף פנים בטענות למה רימו אותי, ודרשתי שיחליפו את זה במשחה המתבקשת. הרוקחת, ענתה לי שאין אפשרות להחליף לאחר שכבר פתחתי אותה, כעסי התגבר והאשמתי אותם במחדל. התחלתי לזעוק ולהשתולל, ענתה לי הרוקחת: "לא אני שירתתי אותך, נקרא לגברת טובה הרוקחת". מיד יצאה גברת טובה מחדרה, המשכתי לצעוק והיא לא ענתה, בתגובה זרקתי את המשחה על השולחן ופלסתי משפט נורא: "ילידים שלך תשתמשי עם המשחה הזאת". שקט השתרר. גברת טובה לא הגיבה אך פניה האדימו, גם ראיתי שהמוכרת הסתכלה עליה ברחמנות ובכאב, עזבתי את המקום בפחי נפש.

לאחר כמה שנים, שבת אחת אחה"צ אני מאזין לשיעור במסכת אבות. הרב קרא את הסיפור הידוע על הלל הזקן, שראה גולגולת אחת שצפה על פני המים, ואמר: 'נהרגת מפני שהרגת אחרים, ומי שהרגך אף הוא סופו ליהרג'. הרב האריך בפירוש הרמב"ם על המשנה שמסביר, שענין זה אינו בהריגה בלבד. "וזה דבר הנראה לעין, בכל עת, ובכל זמן, ובכל מקום", שכל מעשה רע שאדם גורם לחברו הוא בעצמו יזוק מהעניין הרע הזה. וכן מעשה טוב שאדם גורם לחברו, הוא עצמו יהנה מאותה הטובה.

המשיך הרב והביא את דברי המלבי"ם (איוב לא א), שענין זה, שהעושה רע לזולת גורר רע על עצמו, והעושה טוב לזולת גורר טוב על עצמו, אינו בתורת שכר או עונש, אלא מציאות בטבע. כשם שהמכניס ידו לאש ונכווה מכך, אין זה עונש כי אם פועל יוצא בטבע. וכן האוכל ושבוע, אין השובע שכר על האכילה, כי אם פועל יוצא בטבע שהטביע השי"ת בעולם.

סיים הרב ואמר: "מי שכבר נכשל וגרם רע לזולת עדיף שיבקש את סליחתו לפני שיוזק". כיון שעמדתי אז לפני נישואי, חשבתי לעצמי, שזה הזמן לבקש סליחה ומחילה מכל מי שפגעתי בו. ואכן כך עשיתי, אך אותו סיפור עם טובה הרוקחת כלל לא עלה בזכרוני אז. באותו קיץ נישאתי באושר לרעייתי, אך לצערנו עוברת שנה ועוד שנה ועוד שנה והבית ריק, פנינו לרופאים, עשינו כל מיני טיפולים וסגולות, וילדים אין. יום אחד הזדמנתי ליד אותו בית מרקחת בת"א, ונזכרתי בסיפור המשחה הנ"ל, החלטתי להיכנס לפייסה, ואולי ע"י כך תבוא ישועתי. אני נכנס ומבקש את גברת טובה, הם מסתכלים עלי בתימהון, ואומרים: "אתה מתכוון לטובה שחור? היא כבר לא עובדת כאן כמה שנים והועברה לבית אבות של 'כללית' בגדרה". אני נכנס לבית אבות בגדרה, ומברר בקבלה על אישה בשם טובה שחור, ולצערי נאמר לי שהיא נפטרה כמה שנים קודם לכן. לשאלתי, היכן היא קבורה? הם לא ידעו לענות. אך את שם אביה ידעו לומר לי: "טובה בת דוד שחור", ושהיא נפטרה בכ"ו ניסן תשל"א ללא ילדים. מאוכזב עזבתי את המקום, פניתי לחברות קדישא בגוש דן, אך לא מצאתי שום מידע עליה.

הפנים התעוותו והקול הפך למורר

וכך ממשיך אהרון את סיפורו בסערת רגשות: "לפני כ-15 שנים, בוקר אחד אני קם משנתי בתחושה מוזרה בפניי. אני מסתכל במראה, עיניי חשכו למראה צורת פניי שהתעוותו ע"י עיוות שפתיי, ועקב כך גם הקול שלי השתנה בצורה מוזרה. פניתי לטובי הרופאים שלא ידעו לעזור לי. כאבי הנפשי היה קשה מנשוא, שימשתי עד אז עשרות שנים כבעל קורא ובעל תפילה נעים בשבתות ובימים נוראים וכו', וכן אמרתי שיעורים מדי יום, וכעת עקב עיוות קולי לא הייתי מסוגל

מדובר בסיפור לא שגרתי, מתגלגל, שהחל לפני 50 שנה בתל-אביב, ולפני מספר שבתות הגיע לסיומו המשמעותי והדרמטי • 'אור עליון' מביא את הסיפור המלא שגרם לאנשים רבים שהיו מסוכסכים, להשלים זה עם זה • מיוחד!

מי שהעלה על הכתב את הסיפור המיוחד הזה הוא ישראל אהרון קלצקין, אחיו של בעל המעשה, הרב דוד קלצקין: "הסיפור המופלא דלהלן אירע זה עתה עם אחי הרב דוד קלצקין, ראש הדגל של חברה קדישא חסידים בירושלים, ואני כותב כפי ששמעתי ממנו."

שם לב לפרסום בדיוק ביום השנה לפטירתה

וכך מספר הרב דוד קלצקין: בתוקף הייתי ראש הדגל של חברה קדישא בירושלים, מבקר אני בבתי העלמין הר הזיתים והר המנוחות כמעט מידי יום ביומו. בתחילת חודש ניסן השנה (תשע"ח), הבחנתי על הקרקע בין הקברים, בדף פרסום של מישוהו שעוסק בשיפוץ מצבות, תחבתי את הדף לכיסי והמשכתי בעבודת הקודש.

כ"ו ניסן תשע"ח: יום גשום וסוער בירושלים. חזרתי בערב מלווייה בהר הזיתים כשבגדי מלוכלכים בבוץ, החלפתי בגדים, הוצאתי את תכולת הכיסים והנחתים על השידה. למחרת, כ"ז ניסן תשע"ח, טרם יציאתי לתפילת שחרית אני ממיין את המסמכים. ביניהם, אני רואה את אותו 'מנשר פרסום' של משפך המצבות הנ"ל, כבר עמדתי להשליך אותה לאשפה, אך מידת הסקרנות שבי גרמה לי להסתכל עליו. ראיתי תמונות של 2 מצבות, מצד ימין: תמונת מצבה ישנה מאובקת עם הכיתוב 'לפני', ומצד שמאל אותה מצבה לאחר ניקוי ושיפוץ, עם הכיתוב 'אחרי', אני מתאמץ לקרוא את האותיות הקטנות שעל גבי המצבה, וכך כתוב שם: "פ"נ [פה נטמנה] האשה עטקה טויבה [טובה] ע"ה בת הרב דוד שחור ז"ל. זכתה להיקבר בקברי אבותיה מה שלא זכו אחיותיה הצ' [הצדיקות] ח' וסאניה הי"ד".

כיוון שלא כתוב "אמנו" ולא כתוב שם בעלה, ומכך שאחיותיה נהרגו על קידוש השם, הסקתי שמדובר בניצולת שואה שמתה ערירית ללא זרע של קיימא. בסיום כתוב: "נפטרה כ"ז ניסן תשל"א". מיד התרגשתי לגלות שבימים זה מלאו 47 שנים לפטירתה של הגלמודה, וראיתי בכך השגחה פרטית נדירה, שלאחר ימים רבים שהפתק מונח בכיסי אני קורא אותו בדיוק ביום פטירתה.

בתפילת שחרית בביהמ"ד פינסק קרלין אמרתי קדיש לעילוי נשמתה. לאחר התפילה סיפרתי לאדמו"ר שליט"א ולציבור המתפללים את המעשה, כולם התרגשו מהסיפור והדליקו נרות. האדמו"ר פתח משניות והחל ללמוד לעילוי נשמתה, ומי רואה אותו לומד ואינו מצטרף? הסיפור התפרסם והגיע אלפי אנשים שאיני מכירם, שאף הם עשו דברים טובים לעילוי נשמת הגלמודה הנ"ל.

הסיפור המיוחד של גב' טובה שחור ז"ל

ראיתי שהסיפור צובר תאוצה, טלפנתי לבעל הפרסומת ושאלתיו על פרטי המצבה. סיפר האיש, שמוזה שנים מבקש הוא מלקוחותיו רשות להדפיס את תמונת המצבה של קרובם לצרכי פרסום, אך כצפוי איש לא הסכים מפני כבוד המשפחה, וכי מי רוצה שמצבת קרובו תדגמן בפרסומת? אך יום אחד פנה אלי הגאון רבי בנימין רימר, מראשי ישיבת טשעבין בירושלים, (חתנו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל), וביקש לשפץ מצבה של קרובת משפחתו שנפטרה ערירית. סברתי שבמקרה הזה שאין משפחה קרובה שיכולה להיפגע אולי זו הזדמנות, לשמחתי הרבה הרב הסכים. בהסבירו, שיתכן ויצא מזה טובה לנשמת הגלמודה בעתיד, שמישהו יעשה משהו לטובת נשמתה, וכך מודעת הפרסום מסתובבת כבר מעל 12 שנים. אמרתי לו: "חכם עדיף מנביא", וסיפרתי לו בהתפעלות על המקרה, שבדיוק ביום הפטירה קראתי את הפרסום.

כיון ששמעתי כך, התקשרתי תיכף להרב רימר לספר לו את הדברים, ובעיקר לשמוע פרטים נוספים על הנפטרות, וכך סיפר לי הרב רימר: "היא עלתה לארץ בשנת תרצ"ד, וחייה ניצלו בזכות מעשה מסירות נפש, כדלהלן: משפחתה גרה ברוסיה בעיירה מינסק, באותה תקופה הסתבך אביה ר' דוד שחור עם רשויות המס ברוסיה, לילה אחד הגיעו סוכני הקג"ב לעצור אותו, והיא פתחה בצעקות על השוטרים ואמרה: 'תעזבו אותו, אני זאת שעשיתי את עברות המס ואבי לא קשור כלל לעסקים'. לאחר ויכוחים ובנס גלוי הם עזבו את הבית בידיים ריקות. האדמה שבערה מתחת לרגליהם, גרמה להם לעזוב את רוסיה ולעלות לארץ הקדושה, שתי

וסי! הפנים והקול חזרו לקדמותם

בבוקר שבת האחרון, ו' אייר תשע"ח, אני קם ממיטתי ללכת לתפילה, אני שוטף את פניי ומסתכל במראה והנה שב עורי כבימי קדם, לא ייאמן, הפנים התיישרו כפי שהיו לפני 15 שנה. הרמתי שאגה, אשתי חשה לכיווני ולא מאמינה למראה עיניי, אני מתחיל לדבר והנה הקול שלי חזר לקדמותו כבימי עולמי, צעדתי לבית הכנסת בריקוד, ידעתי היטב מי הרופא, רופא כל בשר ומפליא לעשות.

והנה מגיע קריאת התורה, ומסובב כל הסיבות סיבב שהבעל קורא נהיה צרוד, ואין מי שיחליפנו. אני קם ממקומי וניגש לבימה ופוחת בקריאה 'אחרי מות שני בני אהרן', לפתע עלה לי כל הרגש הצבור בתוכי, ופרצתי בבכי נורא מול כל הקהל, כך שתי דקות של שקט ומבוכה עד שהצלחתי להמשיך. כל הציבור היו בהלם לקול הנפלא שחזר אלי לאחר שנים, ואז גם הבחינו שצורת חזרה לאיתנה. לאחר התפילה הודעתי שבמוצ"ש תתקיים סעודת מלוה מלכה רבתי לכל הציבור, שם סיפרתי את הסיפור המלא כפי הבטחתי בכותל המערבי.

"סוף דבר יהודים יקרים, אחיי ורעיי, מסיים ר' אהרן, "פגעתם בזולת? אל תחכו שנים עד שכבר יהיה מאוחר, תיכנעו ותבקשו סליחה, גם אם סבורים אתם שצדקתם, ולא תצטרכו לעבור את הסבל הנורא".

להמשיך במשרותיי אלו. הלכתי לגדולי ישראל לבקש ברכות, אחד מהם ענה לי, שאולי אחפש לתקן משהו שקשור לפה ולדיבור. אני מנסה לשחזר ואין מוצא.

בתחילת שבוע שעבר, ב' אייר תשע"ח, אני שומע בבית הכנסת סיפור על השגחה פרטית, שאירע זה עתה ליהודי מירושלים, עם תמונת המצבה בהר הזיתים של "עסקה טובה בת ר' דוד שחור". לאחר עשרות שנים שחשבתי שהיא ודאי קבורה בגוש דן, פניתי לחברה קדישא בירושלים, ואמרו לי היכן היא קבורה. ידעתי היטב מה עלי לעשות, וכבר ביום חמישי עליתי לירושלים, נכנסתי לישיבה וביקשתי מכמה בחורים שיצטרפו אלי בתשלום להר הזיתים, אמרתי את המשניות עם שם האישה ואותיות נשמה. לאחר מכן חלצתי נעליי, פרצתי בבכי נורא שנמשך דקות ארוכות, ואמרתי 'חטאתי לאלוקי ישראל ולעטקא טובא ב"ר דוד', כפי הנוסח המופיע בשולחן ערוך. ביקשתי סליחה ומחילה מכל ליבי, והציבור ענה 3 פעמים "מחול לך".

משם המשכתי לכותל המערבי בתחושה מרוממת ומשחררת, כי הרגשתי שמן השמים סיבבו את כל סיפור ההשגחה פרטית הנ"ל כדי שישועתי תבוא. התפללתי מנחה וערבית בבכיות עצומות כפי שטרם התפללתי בחיי, נתתי צדקה לעילוי נשמתה, והבטחתי לאבא בשבשמים, שאם תבוא הישועה אפרסם את הנס בכל דרך אפשרית.

אמיתי עם סימן:

בת ה-19 גילתה בחלום למה נפטרה צעירה

בשנת תשע"ד, נפטרה נערה צעירה בת 19, בתו של אחד מתלמידי החכמים במושב תפרת. הנערה, הלכה לישון ולא קמה בבוקר. המקרה זעזע את הציבור בכלל ואת ההורים בפרט, שצערם היה רב לאחר שבמקום להוביל את בתם לחופה עם בחור תלמיד חכם, הובילו אותה לקבורה. כעת, חושף הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, בקובץ "ווי העמודים", את הסיפור המטלטל שמאחורי הפטירה הפתאומית, שנחשף בזכות חלום שחלמה אחותה בת ה-12, שבעת הפטירה הייתה בת 8 בלבד.

האחות בת ה-12 חלמה, שאחותה באה אליה בחלום ומובילה אותה ליער. שם התיישבה על ספסל ושוחחה איתה. "טוב לי מאוד שם", סיפרה הנערה שנפטרה לאחותה הצעירה. וביקשה ממנה שתגיד להורים, שלא יצטערו על פטירתה, כי טוב לה מאוד שם.

בשלב זה, חשפה הנערה את סיפור חייה בפני אחותה והסבירה לה את פשר פטירתה בגיל 19 בלבד: "בפרוץ השואה הייתי ילדה קטנה, הורי נתנו אותי למשמרת בידי גויים, כדי

האחות: "לאחר ה'שבעה' אבינו נסע לקברי שבהר המנוחות, והיה לי כל כך טוב שאבי הגיע לשם ואמר עלי פרקי תהלים. ב'שלושים' אבינו החליט שהנסיעה מתפרח לירושלים לוקחת הרבה מאד זמן, וזה ביטול תורה, ולכן לא בא לשלושים. אמנם מצד אחד היה לי טוב אילו היה בא לקברי, אך מצד שני, אי גרימת ביטול תורה - היה לי למשיב נפש, אפילו יותר מאשר כשבא לקברי בשבעה".

האחות הצעירה, שהייתה אז בת 8, לא זכרה כלל מהנסיעה של האב ב'שבעה', ומאי הנסיעה ב'שלושים', וספרה להוריה על החלום, ואף סיפרה להם על הסימן שהיא מסרה לה, כדי שתספר על כך להוריה, ואכן ההורים אישרו את כל הפרטים.

הרב זילברשטיין חתם את הסיפור המטלטל ואמר: "כמובן שההורים מאד התנחמו משמיעת החלום, ולמדו מכאן מוסר השכל גדול: א. בוודאי אנו יודעים שהשכל הוא בחשבון נפלא, אבל כעת גם נודע לנו מה היה אותו החשבון, וכי זה לא היה יכול להיות אחרת. ב. על חשיבות לימוד התורה שמייחסים בשמים לאביה, שזה דוחה עלייה לקבר, למרות שיש בזה נחת רוח לנשמה". אחד מתושבי תפרת מאשר בשיחה את פרטי הסיפור. ואומר, כי הנערה נפטרה מהמחלה, והחלום לאחות התרחש כשנה לאחר הטרגדיה.

שישמרו עלי, ולאחר גמר המלחמה - הגויים לא החזירו אותי לעמי. הייתי ביניהם עד גיל 19, כשהייתי בת 19 נודע לי שאני יהודייה, ושאני בת לעם ישראל, מיד עזבתי את הגויים, וחזרתי לעמי. התחלתי לשמור תורה ומצוות, ואף נשאתי לתלמיד חכם וגרתי בבני ברק, ושם הקמתי משפחה לתפארת".

"כשהגעתי לאחר מלאת שנותיי בשמים, פסקו לי שבעקבות מעשי מגיל 19 מגיעה לי גן עדן בעולם גבוה, אך בעקבות זה, שעד גיל 19 לא שמרתי תורה ומצוות, איני יכולה להגיע לשם, אלא אם אעבור זיכוך. ונתנו בפני שתי ברירות - או לעבור את הזיכוך בשמים, או לחזור בגלגול כאן בעולם ל-19 שנה. בחרתי לחזור בגלגול ל-19 שנה. וכך נולדתי להורי כאן בתפרת, וחייתי 19 שנה, וכשנגמר זמני, פרחו נשמת, כדי להגיע לעולם העליון שנקבע לי, וכל כך טוב לי כעת שאיני יכולה לתאר". עד כאן מה שחלמה האחות הצעירה.

כשקמה בבוקר היא חשבה שמדובר בדברים בטלים, ולא סיפרה דבר להוריה, אך החלום חזר ונשנה שלוש פעמים, כאשר בפעם השלישית האחות שנפטרה אמרה לאחותה - אתן לך סימן מובהק שהחלום אמיתי. וזה הסימן שנתנה

לעילוי נשמת
אלי ליאון בן זעירא
ת.ד.ג.א.ה.

לעילוי נשמת
אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל
ת.ד.ג.א.ה.

כר כספי הפדיון קודש להוצאת העלון
צמצלו 054-848-6661

אנו דוקים לתרומות רבות!
ניתן להפקיד בבנק הדואר
מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

פדיון נפש על פי הקבלה
על ידי רב מקובל עם כוונת הרש"ש זצ"ל
מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים
לירושלה, לפרנסה, להצלחה, למציאת הנישואין,
לזרע של קיימא, לשלום בית, וכו

חושבי אשדוד והסביבה מזומנים להרצאה מרתקת ומאלפת
נפלאות הנביאה בכדור הארץ ובגוף האדם
גילויי המדע לגבי כדור הארץ. גילויי המדע לגבי גוף האדם. מכוונה נולא תיאמן
מפי הרב מנשה בן פורת שליט"א עורך העלון שבידכם

יום רביעי כ"ג סיון תשע"ח (18.6.18), בשעה 20:30 מתח"ס תקוותינו, רח' המעפילים 21, אשדוד (תענ"ב)

יציאה חופשית | מקום נעים | תניה במקום | כיבוד קל

דודי פתיחה מפי רוח ייב בירן ראש קבוצת "שובי נפש" חתונה והפיכת אשדוד

הלכות דברים הבאים בתוך הסעודה

מתוך הספר "חזון עובדיה" ברכות (ציון העמודים מתייחס לספר הנ"ל)

ומביאים לפניו תבשיל בשר, דגים, ביצים וכיוצא בזה, עליו לברך על כל מין ומין כברכתו, ולא נפטרו בברכת הפת, כיון שאין על זה שם סעודה, וממילא אין המאכלים טפלים לפת. (עמ' פא ס"א. ובעמ' פב עמודה ב' בשם שו"ת חלקת יעקב הביא עוד טעם, כיון שאין חיוב ברכת המזון על פת פחות מכזית, הוי כמו האוכל בשר ודגים לאחר ברכת המזון שחייב לברך לפני אכילתם). וכדי לפטור המאכלים מברכה צריך לאכול את כזית הפת בתוך כדי אכילת פרס, שהוא בתוך שבע דקות וחצי. (עמ' פב עמודה ב' בשם שו"ת אגרות משה. ומש"כ שבע דקות וחצי, ע"פ חזו"ע פסח לגבי אכילת מצה). ונלע"ד, שאם אוכל את המאכלים ביחד עם הפת, **כורכן ואוכלן בבת אחת**, כגון: האוכל פרוסה עם ממרח גבינה או ממרח אחר, או האוכל סנדוויץ' ובתוכו מכניס נקניק וכדומה - אפילו אם אין שיעור כזית בפת א"צ לברך על המאכלים שאוכלם כאחד עם הפת, כיון שהם טפלים לפת. (ולא גרע מהאוכל פת הבאה בכיסנין שברכתה מזוונות, שאין מברך על הגבינה או הפירות שמניח עליה, ואוכלם כאחד. אע"ג שאם אינו מניחם על המיני מזוונות - חייבים בברכה. וכמש"כ כל זה בחזו"ע עמ' רצב ס"ו, ובעמ' רצד בהערה ד"ה וראיתי).

את הפת, כגון: בשר, דגים, ביצים, גבינה וכדומה. (2) דברים שאין דרך ללפת בהם את הפת, אבל באים הם למזון ולשובע, כגון: דייסא סמיכה וכדומה. (מ"ב קעז, א; בה"ל שם ד"ה ללפת).

ב. דברים הבאים שלא מחמת הסעודה, דהיינו שאין דרך ללפת בהם את הפת, וגם אינם באים למזון ולשובע, (בדרך כלל באים הם בסיום הסעודה לקינוח), כגון: כל מיני פירות, ממתקים וכדומה - חייב לברך עליהם ברכה ראשונה, שאינם טפלים לסעודה, ואינם נפטרים מדין עיקר וטפל. אבל אין צריך לברך עליהם ברכה אחרונה, שברכת המזון פוטרם. (שו"ע קעז, א).

שאלה: אימי מבוגרת וסיעודית, מחמת חולשתה היא אוכלת רק מעט לחם, האם עליה לברך על שאר המאכלים שאוכלת?

תשובה: האוכל פחות מכזית פת, (פחות מ-30 סמ"ק פת, שזה במשקל בפרוסת לחם רגילה - פחות מ-15 גרם),

שאלה: רציתי לשאול לגבי מאכלים שאוכלים באמצע סעודת פת. אני יודע שישנם מאכלים שמברכים עליהם באמצע הסעודה, וישנם מאכלים שלא מברכים עליהם. אם תוכל בבקשה לעשות לי סדר בזה, על מה מברכים ועל מה לא מברכים?

תשובה: נכתוב את הכלל בזה, וממילא תדע לגבי כל מאכל ומאכל שאתה אוכל באמצע סעודת הפת - האם עליך לברך עליו או לא:

א. מאכלים הבאים מחמת הסעודה, כלומר, מאכלים הנאכלים בגלל הפת - אין מברכים עליהם לא ברכה ראשונה ולא ברכה אחרונה. כיון שהם טפלים לסעודה, ונפטרו בברכת "המוציא" שעל הפת, וכמו הכלל הידוע: "כל האוכל עיקר ועמו טפילה" - מברך על העיקר ופוטר את הטפילה."

ומה הם "מאכלים הבאים מחמת הסעודה"?
(1) דברים שדרך לאוכלם בסעודת פת ללפת בהם

ספר "מה שבטוח בטוח" - יודעים להיזהר ולהישמר

"מוגנות אישית" - הכללים שחשוב לשנן עם הילדים!

1. אם אדם זר מדבר איתך - אל תענה לו, אל תלך איתו, התרחק מיד, אפילו אם הוא מבקש עזרה או מציע לך ממתק.
2. הגוף שלך שייך לך, לכן רק להוריך או לרופא מותר לגעת בך, להסתכל במקומות הצנועים בגופך.
3. **ספר להוריך הכל!** אפילו אם מישהו הזהיר אותך לא לגלות להם סוד - ספר לאב או לאמא מיד, הם שמחים שאתה משתף אותם בכל מה שקורה לך.
4. אל תתן למבוגרים לעשות לך משהו שעושה לך הרגשה לא נעימה, אם הם עושים כך, פשוט אמור "לא" והתרחק מיד.

5. אם מישהו גרם לך הרגשה לא נעימה, ספר להוריך, אפילו אם הרבה זמן עבר.

6. אל תתבייש לשאול את הוריך, אם אינך בטוח, האם הצורה בה מישהו נגע בך היה בסדר.

7. אל תלך עם מישהו למקום בו תהיו רק שניכם לבד, אם אין לך רשות מפורשת מהוריך. מומלץ שתהיה לך סיסמא עם הוריך, שתהיה לך לסימן אם האדם שמעביר לך הודעה בשם הוריך ואומר לך ללכת איתו, הוא אכן שליח של הוריך. (דוגמאות לסיסמאות: שלג, תפוח, דודי, שיפרלה).

8. אל תכנס למכונית שבה מישהו לא מהמשפחה שלך, אפילו אם הוא מציע לך טרמפ או מבקש עזרה.

9. שנו בעל פה את מספרי הטלפון הנייד של אבא ואמא, ואת מספר הטלפון שבביתכם.

להתרכז ולהתמקד בנושא המדובר. מאידך גיסא - יש להיזהר מגישה אדישה וקלילה, שלא תעביר לילדים את חומרת הדברים. יש לשדר לילד רצינות וחדשנות מתונה, שתעביר לו את חשיבות המסר, כך בעז"ה נגרום לו לציות לכללים, ולהזהרות מתוך תחושת ביטחון ורוגע בריא."

אנו מודים למו"ל של הספר החשוב הנ"ל, שהרשה לנו לפרסם עמוד אחד מן הספר, וגם להעתיק את תשעת הכללים שיש ללמד את הילדים בנושא "מוגנות אישית". חובה קדושה שיהיה בכל בית יהודי את הספר הנ"ל, אנו רואים בכך משום "פיקוח נפש" ו"הצלת נפשות" של ממש. ניתן להשיג את הספר ברשת חנויות הספרים "יפה נוף", וביתר חנויות הספרים שברחבי הארץ.

לאחר עשרות שנים, שאנו, ההורים החרדים, התקשינו למצא את הדרך כיצד להזהיר את ילדינו בנושא "מוגנות אישית", לראשונה בישראל, מצאנו את הספר "מה שבטוח בטוח", המלמד את הילדים החרדים להיזהר מסכנות שונות, וביניהם מלמד הוא "מוגנות אישית" בדרך התורה. הספר עבר את הגהתם המדוקדקת (על כל אות וציוור שבספר) וקיבל את הסכמתם של הרבנים הגאונים: **הרה"ג יהודה סילמן שליט"א**, ראש ב"ד של מרן הגאון הרב ניסים קרליץ שליט"א. **א. ושל הרה"ג שמואל אליעזר שטרן שליט"א**, ראב"ד ב"ד של מרן הגאון הרב שמואל וואזנר זצ"ל. **ושל הרבנית ל. קולדצקי תליט"א**, בתו של מרן הגאון הרב חיים קנייבסקי שליט"א.

לפניכם מספר משפטים מתוך ההקדמה לספר: "הספר הצבעוני והעשיר שלפניכם, בא לספר לכם ההורים, דרך צנועה ונעימה לשוחח עם ילדיכם בצורה חיובית, על קשת רחבה של נושאי בטיחות, ועל הצורך ההכרחי להגן על ביטחונם האישי, ועל פרטיותם. בספר זה הושקעו בסיעתא דשמיא מאמצים רבים, הן בציוורים החינניים והעליזים והן בניסוח הברור, כדי להגיש להורים ולילדים, את המסרים הנדרשים בצורה מהנה וחוויתית. כך ירצו לשנן אותם שוב ושוב ויזכרו אותם היטב."

"כמו בתחומים רבים אחרים, האיזון הוא המפתח ליחס הנכון של ההורים כלפי הנושאים הנדונים כאן. עלינו מחד גיסא, בעת שיחה עם ילד בנושאים הנוגעים לבטיחותו, עלינו להימנע מלעורר אצלו חרדה מוגזמת, העלולה לגרום לפתח פחדים וסיוטים. כמו כן, יתכן שהילד יוטד מהמתח של ההורים, ולא יוכל